

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 21. července 2005

ve věci C-349/03: Komise Evropských společenství proti
Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 77/799/EHS —
Vzájemná pomoc mezi příslušnými orgány — Oblast daně
z přidané hodnoty a spotřebních daní — Neúplné provedení
— Území Gibraltaru)*

(2005/C 217/16)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C 349/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 7. srpna 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnec R. Lyal), podporovaná: **Španělským královstvím** (zmocněnkyně N. Díaz Abad) proti **Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku** (zmocněnci: K. Manji a R. Caudwell, ve spolupráci s D. Wyattem, QC), Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann a A. Rosas, R. Silva de Lapuerta a A. Borg Barthet, předsedové senátů, R. Schintgen, N. Colneric (zpravodaj), S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, G. Arestis, M. Ilešič, J. Malenovský a J. Klučka, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 21. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že nepoužilo v oblasti daně z přidané hodnoty a spotřebních daní směrnici Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých a nepřímých daní, ve znění směrnice Rady 79/1070/EHS ze dne 6. prosince 1979 a směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani, na území Gibraltaru, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze Smlouvy o ES.
2. Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

3. Španělské království ponese vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 4.10.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 7. července 2005

ve věci C-364/03: Komise Evropských společenství proti
Řecké republice ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 84/360/EHS —
Znečištění ovzduší — Průmyslová zařízení — Elektrárna)*

(2005/C 217/17)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-364/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 22. srpna 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: G. Valero Jordana a M. Konstantinidis) proti **Řecké republice** (zmocněnkyně: E. Skandalou), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (zpravodaj), P. Kūris a G. Arestis, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 7. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Řecká republika tím, že nedefinovala politiky ani strategie pro postupné přizpůsobení jednotek s parními a plynovými turbínami elektrárny společnosti Dimosia Epicheirisi Ilektrismou (elektrárnský podnik veřejného práva), se sídlem v Linoperamata na ostrově Kréta, nejlepší dostupné technologii, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 13 směrnice Rady 84/360/EHS ze dne 28. června 1984 o boji proti znečišťování ovzduší z průmyslových zařízení.

2. Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(¹) Úř. věst. C 251, 18.10.2003.

(pátého senátu)

ze dne 7. července 2005

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 21. července 2005

ve věci C-370/03: Řecká republika proti Komisi Evropských společenství (¹)

(EZOZF — Finanční důsledky, které je třeba uplatnit v oblasti kontroly účtů financovaných výdajů)

(2005/C 217/18)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-370/03, jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 27. srpna 2003, **Řecká republika** (zmocněnci: G. Kanellopoulos a V. Kontolaimos) proti **Komisi Evropských společenství** (zmocněnec: M. Condou-Durande, ve spolupráci s N. Korogiannakisem), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda senátu, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Lohmus a A. O. Caoimh, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, zástupce vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 21. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Rozhodnutí Komise 2003/481/ES ze dne 27. června 2003, o finančních důsledcích, které je třeba uplatnit v oblasti kontroly účtů výdajů, které jsou financovány Evropským zemědělským orientačním a záručním fondem (EZOZF), „záruční“ sekce, v určitých případech pochybení, kterých se dopustily hospodářské subjekty, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká částky 14 272 278 GRD (41 884,90 eur) uvedené v jeho příloze I, nazvané „Nenahrazované částky zatěžující rozpočet členského státu“.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 251, 18.10.2003.

ve věci C-373/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Freiburg): Ceyhun Aydinli proti Land Baden-Württemberg (¹)

(Přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — Rozhodnutí rady přidružení č. 1/80 — Články 6 a 7 — Odsouzení v trestním řízení — Trest odnětí svobody — Dopad na právo pobytu)

(2005/C 217/19)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-373/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Freiburg (Německo) ze dne 12. března 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 5. září 2003, v řízení **Ceyhun Aydinli** proti **Land Baden-Württemberg**, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, R. Schintgen (zpravodaj) a P. Küris, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Turecký státní příslušník, který je na základě článku 7 prvního pododstavce druhé odrážky rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, přijatého radou přidružení zřízenou Dohodou o přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, oprávněn k volnému přístupu k jakékoli zaměstnanecké činnosti dle svého výběru, toto právo neztrácí z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti na trhu práce v důsledku uvěznění, byť na několik let, a následné dlouhodobé léčby závislosti na omamných látkách, ani z důvodu okolnosti, že dotyčný byl v okamžiku rozhodnutí o vyhoštění zletilý a nebydlel již u tureckého pracovníka, od něhož odvozoval své právo pobytu, ale vedl život nezávislý na tomto pracovníkovi.

(¹) Úř. věst. C 21, 24.1.2005.